

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év október hó 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Somogy Megyei Bíróság B.675/2004/114. számú, illetőleg a Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.II.172/2007/26. számú ítéletét - az I. rendű terhelt tekintetében - hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 8.300 (nyolcezer-háromszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a 2007. április 12. napján kihirdetett B.675/2004/114. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki kereskedéssel elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért őt 6 évi fegyházbüntetésre és a közügyektől 6 évi eltiltásra ítélte.

Védelmi fellebbezés alapján eljárva a Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2008. június 30. napján meghozott Bf.II.172/2007/26. számú ítéletével az elsőfokú határozatot - az I. rendű terhelt tekintetében - annyiban változtatta meg, hogy

bűncselekményét társtettesként elkövetettként, őt pedig bűnszervezetben elkövetőként minősítette; továbbá megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet - az I. rendű terhelt tekintetében - helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélettel megállapított - és a másodfokú bíróság által kiegészített - tényállás, I. rendű terhelt magatartására vonatkozó részének lényege a következő.

A tényállás személyi része

Az I. rendű terhelt rendszeres kábítószer-fogyasztónak mondható, azonban kábítószerfüggőnek nem tekinthető; kóros elmeállapotban nem szenved.

Az I. rendű terheltet a Malmöi Városi Bíróság B.752-03. számú, illetve a Skane és Bleiginge Fellebbviteli Bíróság B.1153-03. számú ítéleteivel súlyos visszaélés kábítószerrel bűncselekmény miatt 7 évi börtönbüntetésre, valamint Svédországból 15 évre történő kiutasításra ítélte.

A Fővárosi Bíróság 2005. június 29. napján meghozott és - a Fővárosi Ítéltőtanács 1.Bkf.779/2005/4. számú végzése folytán - 2005. július 14. napján jogerős határozatával megállapította, hogy a svédországi ítéletekkel megállapított bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztést jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette miatt 7 évi börtönbüntetésként kell végrehajtani.

Az I. rendű terhelt a szabadságvesztés büntetését 2003. január 29. napjától 2004. szeptember 19. napjáig Svédországban töltötte, majd pedig a végrehajtás átvétele folytán Magyarországon tölti.

A történeti tényállás bevezető és záró része

2002. szeptember végén, október elején az I. rendű terhelt felvetette a II. rendű és III. rendű terheltnek, hogy Hollandiából drogot kellene szállítani Magyarországra. Egyben közölte velük, hogy ennek ellenében fejenként és alkalmanként 200-300 ezer Ft-ot fognak kapni. A II. rendű és III. rendű terhelt a megbízást elfogadta.

A II. rendű és III. rendű terhelt az általuk behozott kábítószert minden esetben Magyarországon átadta az I. rendű terheltnek. A kábítószer további sorsa ismeretlen, nyilvánvaló, hogy azt az I. rendű terhelt továbbértékesítette.

Az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos jogszabályok alapján

- a kanabis és a kokain kábítószer [1/1968.(V.12.) BM-EÜM rend., 142/2004.(IV.29.) Korm. rend.];

- delta-9-THC pedig pszichotróp anyag [4/1980. (VI.24.) EÜM-BM rend., 141/2004. (IV.29.) Korm. rend.].

Tényállás 1. pontja

2002. október eleje és közepe között a II. rendű és III. rendű terhelt - a II. rendű terhelt nevelőapjának gépkocsijával - Hollandiába ment, ahol mintegy 2-3 kg kábítószerrel átvettek és a gépkocsiba rejtették. Visszafelé a gépkocsiban velük jött az I. rendű terhelt, aki azonban a határt már vonaton utazva lépte át. A kábítószerrel a II. és III. rendű terhelt hozta be Magyarországra.

A legkevesebb 2 kg marihuána 20 gramm (a csekély mennyiség felső határának 2000 %-val megegyező) delta-9-THC-t tartalmazott.

Tényállás 2. pontja

2003. október végén a II. rendű és a III. rendű terhelt - az I. rendű terhelt unokahúgának gépkocsijával - Hollandiába ment, ahol kb. 2 kg marihuánát átvettek, és a gépkocsiba rejtve Magyarországra behozták.

A legkevesebb 2 kg marihuána 20 gramm (a csekély mennyiség felső határának 2000 %-ával megegyező) delta-9-THC-t tartalmazott.

Tényállás 3. pontja

2002. november 11. napján a II. rendű és a III. rendű terhelt - a II. rendű terhelt nevelőapjának gépkocsijával - Hollandiába ment, ahol 4-4,5 kg marihuánát átvettek, és pár nap múlva a gépkocsiba rejtve Magyarországra behozták.

A legkevesebb 4 kg marihuána 40 gramm (a jelentős mennyiség alsó határának 2000 %-ával megegyező) delta-9-THC-t tartalmazott.

Tényállás 4. pontja

2002. december 10. napján a II. rendű és a III. rendű terhelt - a II. rendű terhelt nevelőapjának gépkocsijával - Hollandiába ment, ahol 1-1,5 kg marihuánát átvettek, és pár nap múlva a gépkocsiba rejtve Magyarországra behozták.

A legkevesebb 1 kg marihuána 10 gramm (a jelentős mennyiség alsó határának 50 %-ával megegyező) delta-9-THC-t tartalmazott.

Tényállás 5. pontja

2003. január 13. napján a II. rendű terhelt - nevelőapja gépkocsijával - Hollandiába ment; ahol felvette az I. rendű terheltet, majd együtt találkoztak drogkereskedő személyekkel, akikkel drogok szállításáról tárgyaltak. A II. rendű terhelt Hollandiában 4 kg marihuánát átvett, és pár nap múlva a gépkocsiba rejtve Magyarországra behozott.

A 4 kg marihuána 40 gramm (a jelentős mennyiség alsó határának 200 %-ával megegyező) delta-9-THC-t tartalmazott.

Tényállás 6. pontja

2003. január 28. napján a II. rendű és III. rendű terhelt - a II. rendű terhelt nevelőapjának gépkocsijával - Hollandiába ment, ahol másnap nagy mennyiségű kábítószerrel átvettek, azt átcsomagolták és a gépkocsiba rejtették. Az átvett kábítószerrel a III. rendű terhelt a megelőzően az I. rendű terhelt által, a behozandó kábítószer ellenértékeként átadott kb. 25.000 euróból fizette ki.

2003. január 31. napján a rábafüzesi határátkelő helyen, vámvizsgálat során lefoglaltak tőlük 46 csomag 5363,29 gramm marihuánát, 1 csomag 192,52 gramm hasisgyantát és 492,46 gramm kokaint.

A lefoglalt marihuána és hasisgyanta együttesen 74,36 delta-9 THC-t tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 371 %-a.

A lefoglalt kokain tiszta hatóanyag tartalma 161,46 gramm volt, ami a jelentős mennyiség alsó határának 403 %-a.

2003. január 28. napján az I. rendű terhelt Malmöbe utazott egy ismerőisével azzal, hogy másnap kábítószerrel kell átvennie és továbbítani. A svéd hatóságok azonban leleplezték és őrizetbe vették.

2003. július 6. napján a I. rendű terhelt lakásán lefoglalt anyag maximum 0,81 gramm delta-9-THC-t tartalmazott, ami csekély mennyiség.

Az irányadó tényálláshoz tartozó, az elsőfokú ítélet indokolásának más részében lévő ténymegállapítás;

elsőfokú ítélet 18. oldal 3. bekezdés utolsó mondata:

A terheltek a Hollandiából Magyarországra történő kábítószer szállítást szervezetter, egymás tevékenységét elősegítve, azt kiegészítve bonyolították le.

Az elsőfokú bíróság jogi értékelése szerint a terheltek 6 alkalommal, alkalmanként a jelentős mennyiséget is jóval meghaladó mennyiségű kábítószerrel hoztak be Magyarországra. Nem volt megállapítható, hogy a terheltek a szállításon túlmenően az elosztásban is részt vettek volna. Ugyanakkor a terheltek az ilyen mennyiségű kábítószer rendszeres behozatala alapján tisztában voltak azzal, hogy a szállításuk a kábítószernek az elosztóhoz való eljutása, továbbforgalmazása végett történik. Így cselekményük kereskedéssel - s mint ilyen nem folytatólagosan - elkövetett.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt esetében - a konkrét tartalmú szakértői vélemények alapján - azt állapította meg, hogy nem kábítószerfüggő. Ehhez képest az I. rendű terhelt cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kereskedéssel, jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószerrel visszaélésnek minősítette.

A másodfokú bíróság szerint az I. rendű terhelt bűnösségére vont jogi következtetés helyes; cselekményének jogi minősítése viszont részben téves.

Az I. rendű terhelt és két társa azonos elkövetési magatartást, kereskedést végzett. Egymással szorosan együttműködve kábítószerrel hoztak forgalomba. A II. rendű és a III. rendű terhelt végezte a külföldi megvásárlást, csomagolást, Magyarországra szállítást, míg a továbbértékesítés feladata az I. rendű terheltekre hárult.

Ehhez képest pedig az azonos elkövetési magatartással ugyanazon törvényi tényállást megvalósító I. rendű és II. rendű terhelt bűncselekménye a Btk. 20. § (2) bekezdése alapján társtettesként elkövetettnek minősül.

A másodfokú bíróság az I. rendű terhelt esetében a - Btk. 137. § 8. pontja szerinti - bünszervezetben elkövetést is megállapította. Kifejtette, hogy az elkövetésben a - törvényi feltételnek eleget tevő - 3 terhelten kívül bizonyosan többen is résztvettek. A 4 hónapon át zajló, 6 elkülönült részre bontható cselekménysorozat ténye túlmutat az alkalmi elkövetésen, az ennél hosszabb időre és tartós együttműködés céljából szerveződött. Önmagában a feladatmegosztás szintén tervszerű, összehangolt működést feltételez.

Az a körülmény pedig, hogy - az 1/2007. BJE I. pontja értelmében - természetes egységről van szó, nem akadályozza annak, hogy az 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetése, mint törvényi feltétel megállapítható legyen. E tekintetben ugyanis az egyes rész-cselekményeket külön-külön kell vizsgálni. Ehhez képest pedig még a III. rendű terhelt egyes - a tényállás 3. és 6. pontja szerinti - rész-cselekményei esetében is megállapítható, hogy a büntetési tétel felső határa 5 évnél súlyosabb.

Ehhez képest az I. rendű terhelt a Btk. 47. § (4) bekezdés d) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a bűnösség megállapítása és a jogi minősítés miatt, valamint eljárásjogi okra hivatkozva.

Az indítvány szerint a vád nem törvényes, mert nem tartalmazza az elkövetés helyét, idejét, a kábítószeres fajtáját, súlyát. Sérült a védekezéshez fűződő jog, ugyanis az I. rendű terhelttel szemben – miután a svéd bíróság általi elítélése végrehajtásának átvétele végett hazaszállították – úgy kezdődött az elsőfokú bíróság eljárása, hogy előtte vele sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség nem foglalkozott, nem volt kihallgatása, szembesítése, iratismertetése.

Az indítvány szerint az I. rendű terheltnek nem volt köze a társai magatartásához. Kifogásolta, hogy a különböző, ellentmondó vallomások tette, magát mentő II. rendű terhelt szavahihetőségét az eljáró bíróság nem vonta kétségbe, egyoldalúan a terhelő vallomását fogadta el. A III. rendű terhelt egyetlen – az I. rendű terheltet tisztázó – vallomását pedig nem értékelte.

Az indítvány szerint az I. rendű terhelt kábítószer-függősége kérdésében a bíróság határozata iratellenes, mert figyelmen kívül hagyta a kórházi kezelés anyagát; valamint azt a körülményt, hogy a svéd bíróság és az annak ítéletét honosító magyar bíróság megállapította a kábítószer-függőségét, amit adott tényként kellett volna kezelni.

Az indítvány szerint az eljáró bíróság törvénysértően minősítette cselekményét kereskedésnek. A tényállás ugyanis csak átadást tartalmaz, értékesítést nem. Szintén törvénysértő a bünszervezetben elkövetés megállapítása, mivel arra való utalást sem a vád, sem az elsőfokú ítélet nem tartalmaz.

Ehhez képest pedig a feltételesekből kizárás is törvénysértő, melynek eredménye, hogy a svéd ítélettel kiszabott büntetéssel történt összbüntetésből sem bocsátható feltételes szabadságra. Ez pedig ellentétben áll a nemzetközi egyezményekkel, melyek szerint a végrehajtás átvétele nem járhat hátrányos következménnyel.

A Legfőbb Ügyészség BF.1184/2009. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta és a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.

Kizárt a felülvizsgálat a kábítószer-függőségre hivatkozó, valamint a cselekmények elkövetését vitató kifogások kapcsán. A vád eleget tett a benyújtásakor törvényi követelményeknek, az I. rendű terhelttel szemben eredetileg távollétében tartandó eljárás pedig,

a hazaszállítást követően az általános eljárási szabályok szerint, azok betartásával folyt.

A Legfőbb Ügyészség szerint a bünszervezetben elkövetés és a feltételes szabadságból való kizárás is törvényes. Az összbüntetési ítéletre vonatkozó kifogások pedig nem képezik felülvizsgálat tárgyát.

A Legfelsőbb Bíróság az ügyben a Be. 420. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, melyen az I. rendű terhelt és védője felszólalásában a felülvizsgálati indítványt fenntartotta. A védő elsődlegesen - törvényes vád hiánya miatt - a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését; másodlagosan az I. rendű terhelt - bűncselekmény hiányában való - felmentését; harmadlagosan - törvénysértő minősítés miatt - a cselekmény kereskedés helyett kábítószerfüggő személy általi elkövetésként való minősítését, ehhez képest a büntetés enyhítését, a bünszervezetben elkövetés megállapításának, a feltételes szabadságból kizárásra vonatkozó rendelkezés mellőzését indítványozta. Az ügyész a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartotta és azzal egyező tartalommal szólalt fel.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság ugyanezen ügyben a Legfőbb Ügyészség által - a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással - az I. rendű terhelt vonatkozásában benyújtott felülvizsgálati indítványt elbíráló, 2008. szeptember 17. napján meghozott Bfv.I.875/2008/2. számú végzésével a megtámadott első- és másodfokú határozatot hatályában fenntartotta. A Legfelsőbb Bíróság e határozatában vizsgálta a vád törvényességének kérdését és akként foglalt állást, hogy az ügyben a Be. 373. § (1) bekezdés I. pontjának c) alpontja szerinti, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nem állapítható meg.

Következésképpen az indítvány e részében valójában ismételt. Az ugyanis a korábban más jogosult által előterjesztett indítvánnyal azonos és olyan okból kifogásolta a megtámadott határozatot, mely a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalbóli felülvizsgálat tárgya. Ehhez képest pedig a korábbi, Legfőbb Ügyészség általi indítványt elbíráló határozat folytán - jelen ügyben - a törvényes vád kérdése az újabb indítványban kifogás tárgyává nem tehető.

Mindemellett a törvényes vád hiányára vonatkozó - jelen felülvizsgálati indítvány szerint - kifogások valóságalapja is hiányzik. A Somogy Megyei Főügyészség 2003. szeptember 18. napján

benyújtott B.1370/2003/6-I. számú vádirata mindenben megfelel a törvényes vád alanyi és tárgyi meghatározottsága követelményének, ekként a Be. 2. § (2) bekezdése szerinti rendelkezésnek.

Az eljáró bíróság nem sértett törvényt, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét megállapította és a felrótt bűncselekmény jogi minősítése is törvényes.

Az irányadó tényállás alapján egyértelmű következtetés vonható arra, hogy az I. rendű terhelt a kábítószerrel visszaélés bűncselekményét kereskedési magatartással megvalósította.

A tényállásból kitűnően az I. rendű terhelt által kitervelt bűncselekményt a II. rendű és a III. rendű terhelt az I. rendű terhelttel együttműködve vitte végbe. Az I. rendű terhelt a társai által külföldön megszerzett kábítószerrel, a Magyarországra történt behozatal után, továbbértékesítés végett átvette. Egyes esetekben az I. rendű terhelt kifejezetten részt is vett a kábítószer megszerzésének lebonyolításában (tényállás 5. pontja), a megszerzett kábítószer behozatal végett történő szállításában (tényállás 1. pontja).

Az 1/2007. BJE IV. pontja alapján a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

Ennek értelmében a kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre. Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek. Ehhez képest kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. [1/2007. BJE indokolás IV/1-2. pontja]

A Btké. 23. § (1) és (3) bekezdése alapján a kábítószer - tiszta hatóanyag szerinti - mennyisége

- a tényállás 1., 2. és 4. pontja esetében a csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős mennyiség alsó határát nem meghaladó;
- a tényállás 3., 5. és 6. pontja esetében a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó.

Mindezek alapján - az 1/2007. BJE 1. pontja értelmében - az egyazon (a Btk. 282/A. § szerinti) törvényi tényállás alá eső elkövetések tárgyát képező kábítószer össz mennyisége folytán az I. rendű terhelt magatartása a Btk. 282/A. § (3) bekezdésébe ütközik.

Az irányadó tényállás alapján az is kétségtelen, hogy a bűncselekmény tervszerű, az egyes feladatok szerint összehangolt, többszöri megvalósítását a három terhelt közösen határozta el, szervezte meg, míg az ekkénti elkövetésben a terheltek mellett más személyek is részt vettek.

Ehhez képest pedig helyénvaló a bűncselekmény - a Btk. 137. § 8. pontja szerinti - bünszervezetben történt elkövetésének megállapítása is.

E körben megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Pécsi Ítéltábla helyesen fejtette ki, hogy az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások - az 1/2007. BJE I. pontja értelmében való - természetes egységbe tartozása nem akadályozza a bünszervezetben elkövetés megállapításának. Jelen ügyben a tényállás egyes pontjai szerinti elkövetési magatartások önmagukban is 5 évet meghaladó szabadságvesztéssel büntetendők.

Ha pedig a kábítószerrel visszaélés egyazon törvényi tényállás alá eső több elkövetésének valamelyike a mennyiség alapján 5 évet el nem érő szabadságvesztéssel büntetendő, viszont az elkövetések természetes egységbe olvadnak és az össz mennyiség folytán a cselekmény már 5 évet elérő, vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő, akkor - az egyéb törvényi feltételek megléte esetén - szintén megállapítható a bünszervezetben elkövetés.

Ellenkező esetben ugyanis a természetes egységbe tartozó egyes cselekmények - a bünszervezetben elkövetés egyéb törvényi feltételeit megalapozó - elkövetése kapna önálló s egyben a bünszervezetben elkövetést kizáró büntetőjogi megítélést. Ilyenkor ugyanis a konspiráló elkövető, illetve elkövetők szándéka nyilvánvalóan kiterjed a Btk. 137. § 8. pontja szerinti, az 5 évet elérő, vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetésére is.

A Btk. 137. § 8. pontjának „bűncselekmények” szövegrésze ekként értelmezendő, ami összhangban áll a 4/2005. BJE I. pontjával, valamint a Btk. 98. § (1) bekezdésével, amely nem több, hanem egy, 5 évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetése esetére rendelkezik.

Ha pedig - mint jelen ügyben - a minősítés törvényes és az annak alapján kiszabott büntetés önmagában is megfelel a büntető anyagi

jog szabályainak, akkor a Btk. 416. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti okból sincs törvényi lehetőség a jogerős határozat megváltoztatására.

Mindez értelemszerűen azt is jelenti, hogy az eljárás bírósága - a Btk. 47. § (4) bekezdés d) pontja alapján - helyesen rendelkezett az I. rendű terhelt feltételes szabadság lehetőségéből való kizárásáról.

A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

A Be. 423. §-a (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. Ebből következően nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés mértékének vitatására sem.

Ehhez képest nincs helye felülvizsgálatnak az indítványnak a bűncselekmény I. rendű terhelt általi elkövetését vitató, továbbá elkövetéskori kábítószer-függőségére hivatkozó kifogásai, valamint az eljárás bírósága mérlegelésének helyességét sérelmező és a bizonyítékok eltérő értékelését célzó kifogásai kapcsán.

Az indítványnak az összbüntetésbe foglaló határozatra vonatkozó kifogása kapcsán pedig azért nincs helye felülvizsgálatnak, mert az ilyen határozat a Be. 257. § (1) bekezdése értelmében nem ügyszó.

Ekként a Legfelsőbb Bíróság - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta; a büntető költség viseléséről pedig a Be. 429. § (1) bekezdés zárófordulata alapján rendelkezett.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul, azzal hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2009. október 13.

*Dr. Akáczt József s.k. a tanács elnöke, Dr. Márki Zoltán s.k. előadó
bíró, Dr. Demeter Ferencné s.k. bíró*

A kiadmány hitelélül:

*bírószági tisztviselő
N-né TH*